

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою Дрогобицького
державного педагогічного університету
імені Івана Франка
протокол від 30 вересня 2021 р. № 12

Введено в дію наказом ректора
Дрогобицького державного педагогічного
університету імені Івана Франка
від 30 вересня 2021 р. № 319

ПОЛОЖЕННЯ

про практику здобувачів вищої освіти

Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1.1. Положення про практику здобувачів вищої освіти Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка (далі – Положення) розроблено відповідно до Закону України «Про освіту» № 2145-VIII від 05.09.2017 р., Закону України «Про вищу освіту» № 1556-VII від 01.07.2014 р., Положення про проведення практики студентів вищих навчальних закладів України, затвердженого наказом Міністерства освіти України від 8 квітня 1993 р. № 93 із змінами, внесеними згідно з наказом Міносвіти № 351 (0351281-94) від 20.12.1994 р.

1.2. Практична підготовка здобувачів вищої освіти є невід'ємною частиною підготовки фахівців у Дрогобицькому державному педагогічному університеті імені Івана Франка (далі – університет). Вона спрямована на закріплення теоретичних знань, отриманих здобувачами вищої освіти за час навчання, набуття і вдосконалення практичних навичок і умінь за відповідною спеціальністю. Практика проводиться на оснащених відповідним чином базах університету та інших закладів вищої освіти, а також на підприємствах, в установах, організаціях різних галузей господарства, освіти, охорони здоров'я, культури, торгівлі і державного управління.

У Положенні розглядаються загальні питання організації, проведення і підведення підсумків різних видів практики здобувачів вищої освіти усіх спеціальностей університету.

2. МЕТА, ВИДИ ТА ЗМІСТ ПРАКТИКИ

2.1. Мета практики – оволодіння здобувачами вищої освіти сучасними методами, формами організації праці в галузі їх майбутньої професії, формування у них на базі одержаних в університеті знань, професійних умінь і навичок для прийняття самостійних рішень під час конкретної роботи в реальних виробничих умовах, виховання потреби систематично оновлювати

свої знання, вести наукові дослідження та творчо застосовувати отримані знання в практичній діяльності.

2.2. Практика здобувачів вищої освіти передбачає безперервність і послідовність її проведення на всіх етапах здобуття вищої освіти шляхом набуття потрібного обсягу умінь і практичних навичок відповідно до освітніх програм першого (бакалаврського), другого (магістерського), третього (освітньо-наукового) рівнів вищої освіти.

Залежно від мети та завдань визначають такі види практики:

- навчальна;
- виробнича.

2.3. Навчальна практика – один із елементів практичної підготовки, який забезпечує формування окремих компетентностей, набуття елементарного або первинного досвіду практичної діяльності за майбутньою професією.

Завданням навчальної практики є ознайомлення здобувачів вищої освіти з особливостями обраного фаху, закріплення та поглиблення знань і формування первинних професійних умінь і навичок із дисциплін загальної та професійної підготовки.

2.4. Виробнича практика здобувачів вищої освіти є невід’ємною частиною освітнього процесу, яка забезпечує узагальнення теоретичних знань, а також розвиває здатність застосовувати їх на практиці на оснащених відповідним чином сучасних підприємствах, у закладах дошкільної та загальної середньої освіти, закладах вищої освіти, в установах та організаціях тощо.

Метою виробничої практики є закріплення та поглиблення теоретичних знань, отриманих здобувачами вищої освіти в процесі вивчення певного циклу теоретичних дисциплін, практичних навичок зі спеціальності, а також збір фактичного матеріалу для виконання курсових та кваліфікаційних робіт. Виробнича практика здобувачів вищої освіти проводиться в умовах, максимально наближених до умов професійної діяльності, і є її аналогом.

2.5. Перелік та обсяг усіх видів практики для кожної спеціальності визначаються освітньою програмою, терміни проведення – графіком навчального процесу.

Для кожного виду практики розробляється програма, яка є нормативним документом університету. Структура та зміст програми практики повинні відповідати вимогам відповідного положення.

3. БАЗИ ПРАКТИКИ

3.1. База практики – це установа, підприємство, організація різної форми власності та підпорядкованості, що призначена для проведення практики здобувачів вищої освіти та забезпечує виконання програми практики для відповідного рівня вищої освіти.

3.2. Бази практики повинні відповідати освітній програмі спеціальності здобувачів вищої освіти, враховувати специфіку спеціальності, мати кваліфікованих спеціалістів для керівництва практикою та необхідну матеріальну і методичну базу. Залежно від мети і завдань, базами практики можуть структурні підрозділи університету. Вимоги до бази практики

визначаються робочими програмами кожного виду практики конкретної спеціальності.

3.3. Здобувачі вищої освіти, які поєднують навчання з роботою, можуть проходити практичну підготовку шляхом навчання на робочому місці у процесі виконання посадових обов'язків, якщо це забезпечує виконання програми практики.

3.4. З базою практики університет завчасно укладає договір на її проведення за встановленою формою. Тривалість дії договору погоджується договірними сторонами. Вона може визначатися на період конкретного виду практики або терміном до п'яти років.

3.5. Здобувачі вищої освіти можуть самостійно з дозволу керівника практики від навчально-наукового інституту (факультету) та за погодженням завідувача кафедрою підбирати для себе місце проходження практики і пропонувати його як базу практики.

3.6. На підставі договору на проведення практики здобувачу вищої освіти видається скерування на проходження практики, яке оформляється керівником практики від навчально-наукового інституту (факультету) і візується директором навчально-наукового інституту (деканом факультету).

4. ОРГАНІЗАЦІЯ І КЕРІВНИЦТВО ПРАКТИКОЮ

4.1. Відповідальність за організацію, проведення і контроль практики покладається на проректора з науково-педагогічної роботи, в межах повноважень – на керівника виробничої практики університету, а проведення – на керівника навчально-наукового інституту (факультету), завідувача випускової кафедри, інститутського (факультетського) керівника практики.

4.2. Навчально-методичне керівництво і виконання програми практики забезпечують відповідні кафедри університету.

До керівництва практикою здобувачів вищої освіти залучаються досвідчені науково-педагогічні працівники кафедр.

4.3. Практична підготовка здобувачів вищої освіти з особливими освітніми потребами проводиться з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей.

4.4. Керівник виробничої практики університету:

- забезпечує організацію, планування і облік результатів практики, складає загальноуніверситетський графік проведення практик;

- контролює відповідність видів і строків проведення практики навчальним планам;

- забезпечує своєчасність оформлення проектів наказів про скерування студентів на практику;

- контролює проведення всіх організаційних заходів щодо проходження практики та забезпечення здобувачів вищої освіти необхідною документацією;

- спільно з керівниками практики навчально-наукових інститутів (факультетів), кафедр бере участь в укладанні договорів про проведення практик, контролює належний рівень їх оформлення;

- забезпечує постійне оновлення інформації про організацію і проведення практики на офіційному веб-сайті університету;
- контролює проведення практики та виконання її програми здобувачами вищої освіти;
- бере участь у засіданнях кафедр, конференціях з питань організації, проведення та підсумків практики;
- узагальнює досвід організації та проведення практики, вносить пропозиції щодо їх вдосконалення.

4.5. Директор навчально-наукового інституту / декан факультету:

- здійснює контроль наявності та відповідності навчально-методичного забезпечення практики у навчально-науковому інституті (на факультеті);
- бере участь у виборі баз практики;
- визначає терміни проведення захисту практики;
- здійснює контроль за організацією та проведенням практики кафедрами, виконанням програм практик, своєчасним підведенням підсумків, а також оформленням звітної документації за підсумками практики;
- приймає участь в обговоренні звітів кафедр про проведення практики на вченій раді навчально-наукового інституту (факультету).

4.6. Керівник практики від кафедри (інституту, факультету):

- обирає бази для проходження практики;
- розподіляє здобувачів вищої освіти за базами практики;
- організовує проведення настановних та підсумкових нарад з питань практики зі здобувачів вищої освіти;
- контролює наявність договорів про проведення практики та забезпечує здобувачів вищої освіти скеруваннями на практику;
- здійснює проведення зі здобувачами вищої освіти обов'язкових інструктажів із охорони праці та безпеки життєдіяльності;
- повідомляє здобувачів вищої освіти про порядок подання звітної документації з практики, критерії її оцінювання та форми звітності;
- контролює своєчасне оцінювання звітної документації керівниками практики;
- подає до деканату звіти про проведення практики з пропозиціями щодо вдосконалення її організації.

4.7. Завідувач кафедри:

- забезпечує розробку робочих програм практики, контролює їх виконання;
- бере участь у виборі баз практики;
- при розподілі навчального навантаження кафедри планує керівництво практикою науково-педагогічним працівникам з досвідом роботи, який відповідає профілю роботи баз практики;
- включає обговорення питань організації практики та підведення її підсумків в перелік питань засідання кафедри;
- за потреби приймає участь у захисті звітної документації за результатами практики.

4.8. Викладач-керівник практики здобувача вищої освіти:

- розробляє тематику індивідуальних завдань практики;
- узгоджує із керівником практики від бази практики індивідуальні завдання на практику з урахуванням особливостей бази практики;
- видає здобувачам вищої освіти індивідуальні завдання на практику;
- контролює своєчасне прибуттям здобувачів вищої освіти до місць практики;
- здійснює контроль за виконанням програми практики;
- у тісному контакті з керівником практики від бази практики забезпечує високу якість її проходження згідно із робочою програмою практики;
- надає методичну допомогу здобувачам вищої освіти під час виконання ними індивідуальних завдань і оформлення звітної документації;
- проводить консультування щодо обробки зібраного матеріалу та його використання для звіту практики;
- контролює правильність оформлення звітної документації здобувачів вищої освіти;
- приймає участь у захисті звітної документації у складі комісії;
- складає звіт про підсумки практики і подає його керівнику практики від кафедри (інституту, факультету).

4.9. Здобувачі вищої освіти, що проходять практику, зобов'язані:

- своєчасно прибути на інструктивну нараду перед початком практики та отримати від керівника практики консультацію щодо оформлення всіх необхідних документів;
- своєчасно приступити до виконання програми практики, у повному обсязі виконувати всі завдання, передбачені програмою практики та вказівки керівників;
- дотримуватись правил внутрішнього розпорядку бази практики;
- дотримуватись правил охорони праці, техніки безпеки і виробничої санітарії;
- своєчасно подати необхідні звітні документи та захистити результати практики.

5. ПІДВЕДЕННЯ ПІДСУМКІВ ПРАКТИКИ

5.1. Після закінчення терміну практики здобувачі вищої освіти звітують про виконання її програми. Перелік звітної документації про проходження практики та правила її оформлення визначаються робочою програмою практики.

5.2. Звіт з практики захищається здобувачами вищої освіти перед комісією, призначеною директором інституту (деканом факультету).

До складу комісії входять викладач-керівник практики від навчального закладу, інші науково-педагогічні працівники кафедри та (по можливості) керівник від бази практики.

Комісія приймає залік (або диференційований залік) у здобувачів вищої освіти на базах практики в останні дні її проходження або у вищому навчальному закладі.

5.3. Підведення підсумків практики здійснюється впродовж тижня після її завершення. Конкретні терміни визначаються деканатом інституту (факультету).

5.4. Звітна документація з практики зберігається на кафедрі впродовж трьох календарних років.

5.5. Здобувачі вищої освіти, які працюють за фахом, що відповідає спеціальності, подають керівнику практики наступні документи:

- копію трудової книжки (довідку з місця роботи);
- характеристику з місця роботи.

Практична діяльність такого здобувача вищої освіти оцінюється комісією за наслідками співбесіди.

5.6. Здобувачам вищої освіти, які не виконали програми практики з поважних причин, може бути надано право проходження практики повторно.

5.7. Здобувачі вищої освіти, які не виконали програму практики без поважних причин чи отримали незадовільну оцінку, відраховуються з університету.

5.8. Підсумки практики щорічно розглядаються на засіданнях вчених рад навчально-наукових інститутів (факультетів).

6. МАТЕРІАЛЬНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАКТИКИ

6.1. Витрати на практику здобувачів вищої освіти є складовою частиною загальних витрат на підготовку фахівців. Керівництво навчальною та виробничою практиками входить у навчальне навантаження науково-педагогічних працівників університету.

6.2. Умови оплати праці керівникам від бази практики визначаються договорами на проходження практики

6.3. Під час практики, у період роботи на робочих місцях і посадах з виплатою заробітної плати, за здобувачами вищої освіти зберігається право на одержання стипендії за результатами семестрового контролю.